

”Eksempel på bankernes helt vanvittige evner til at sælge højrisikoinvesteringer til personer, helt uden kendskab til investeringer, og samtidig helt undlade at rette sig efter lov og regler i forbindelse med Mifid-regler, og krav om udarbejdelse af risikoprofil, der blev lov i 2007.

Sagen handler om at jeg, som er 46 år og førtidspensioneret pga. rygskaade jeg pådrog mig i forbindelse med en ulykke på mit arbejde, og i den forbindelse, efter 3 1/2 års sagsbehandling, blev tilkendt en erstatning sidst i 2005 for erhvervsevnetab, som vi skulle have ansvarligt placeret, for at vi på den måde kunne blive i huset, hvorpå vi kontaktede vores bankrådgiver, som vi havde haft i flere år og som kendte vores situation helt til bunds.

Under mødet gjorde vi det klart for rådgiveren, at vi gerne ville have pengene indsat på en konto med bedst mulig rente. Det i sig selv var rådgiveren lynhurtig til at fraråde os, for på den måde at lede snakken over i investeringer, som vi allerede, før vi tog i banken, havde talt om at vi ikke skulle ind på, da pengene ikke var midler som vi kunne risikere at tabe, som vi også fortalte ham, og som han jo også vidste i forvejen, da han jo kendte alt til vores økonomiske situation. Desuden var der ingen af os, mig eller min kone, der har forstand på investeringer. Præcis det, var da også efter hans mening, derfor at man havde noget der hed investeringsforeninger, der var det helt rigtige for os, som ikke havde kendskab eller ikke ville løbe nogen risiko, da der efter hans mening ikke var nogen risiko, som han sagde. Efterfulgt af alle mulige argumentationer, som han havde for at overtale os. Og det må man da sige at det lykkedes da også rigtig godt for ham da han, set i bakspejlet, uheldigvis fik os overtal.

Nu er sagen bare den, at vi uheldigvis ikke på noget tidspunkt efterfølgende, har været urolige for vores penge, da rådgiveren jo altid har sagt at alt var i de bedste hænder.

Selv da den økonomiske krise så småt blev omtalt i medierne, blev vi da også enige om, herhjemme, at det da var godt at vi havde sat vores penge på noget sikkert, hvor man ikke kunne tabe, som han havde sagt. Men efter et stykke tid, hvor omtalen blev mere og mere intens, besluttede jeg mig alligevel for lige at kontakte rådgiveren, for en sikkerheds skyld. Her var svaret da også at vi ikke havde grund til bekymring, da krisen ikke havde noget med vores investeringer at gøre. Og da jeg spurgte ham om man selv havde mulighed for at følge med i vores investeringer, svarede han at det havde man kun mulighed for, hvis man var tilknyttet netbank, og det vidste han jo godt at vi ikke var og ikke ville. Som jeg ser det nu, har han da nok også altid haft en interesse i at vi ikke kunne følge med i det, da han jo på intet tidspunkt har vist interesse i at informere os om investeringerne.

Vi har da også senere erfaret, at vi altid har haft mulighed for at følge investeringerne, da de ligger helt tilgængelige på bankens hjemmeside hvor kurserne bliver opdateret løbende, men han har ikke haft interesse i at vi skulle vide det.

Det var da også først sidste år til påske, og tilfældigvis fordi at vi skulle skifte bil, at sagen tog fart. Vi skulle bruge 100.000,- til anden bil, og jeg kontaktede derfor banken telefonisk og fik at vide at vores egen rådgiver ikke var til stede, hvorpå at jeg orienterede den anden rådgiver om situationen. Her fik jeg at vide at han sagtens kunne give os de 100.000,- som et bevilliget overtræk samme dag, og så ville han få vores egen rådgiver til at kontakte os, når han kom tilbage.

Da der var gået lang tid og rådgiveren ikke havde ringet, besluttede jeg mig for at ringe til ham, så vi kunne få hævet beløbet på de 100.000,- på depotet, stadig uden at kende til tab. Efter at rådgiveren så havde tjekket mit depot, vendte han tilbage og orienterede mig om, at det ville være dumt at sælge ud af investeringerne, og at det var meget bedre at vi bare lod dem stå som et bevilliget overtræk på budgetkontoen, som jeg kunne få til en meget lav rente. Igen helt uden at nævne, at der på det tidspunkt allerede var et stort tab på depotet, og samtidig fik han det til at lyde som om at alt var i bedste orden.

Set i bakspejlet ved jeg jo, at hvis jeg havde kendt til tabet, ville jeg jo selvfølgelig ikke have byttet bil på det tidspunkt, da det første lån vi indfrie, da jeg fik min erstatning, var billån.

Der gik så nogle måneder før vi så fik et nyt investtilbud tilsendt, som jeg efter en opringning til rådgiveren, fik at vide, at det var lige noget for os, og han ville foreslå at vi lånte et beløb til de nye investeringer. Vi aftalte derfor et møde til udfærdigelse af dokumenter i forbindelse med lån. Mødet foregik i juli måned 2008, og selv om mødet omhandlede nye investeringer, var der stadig ingen planer om at få lavet en risikoprofil på mig, og loven kom jo som sagt i 2007. Vi udfyldte papirerne på de pågældende dokumenter, som han så heldigvis ville sende til os for endelig underskrift, og lige før vi skulle forlade mødet, spurgte jeg ham tilfældigt helt konkret om saldo på de gamle investeringer, og her kom choket. Han kunne nu orientere os om, at vi havde et tab på ca. 180.000,- uden at han før havde orienteret os overhovedet om tab. Da jeg så orienterede ham om hans udtalelser på investeringstidspunktet, hvor han havde fortalt, at man ikke kunne tabe på investeringerne, og at jeg så alligevel havde tabt 180.000,- så ville jeg hurtigst muligt tage kontakt til en advokat, hvortil han svarede at det så ville blive svært at se, om jeg kunne bevise, at han havde sagt, at man ikke kunne tabe på investeringerne.

Til mit spørgsmål om hvorfor han ikke havde oplyst os om tabet, sagde han da også bare at "det har jeg jo lige informeret jer om. Men det havde jo nok været bedre at jeg ikke havde fortalt det, eller at du ikke havde spurgt"!!

Vi tog efterfølgende kontakt til en advokat, der ville tage sig af sagen, i forhåbning om at få sendt en klage til pengeinstitutankenævnet, og blev nogen tid efter nødt til at skifte bankafdeling. Stadig i den samme bank, da advokaten mente at det var dumt at skifte til en helt anden bank, da det kunne skade samarbejdsviljen i den pågældende bank.

Til min store undren var det første den nye afdeling forlangte, at få lavet en risikoprofil på os, før de ville rådgive os om investeringerne, da det aldrig havde været vigtigt for den gamle afdeling.

Samtidig blev vi også præsenteret for en investeringsrådgiver, der rådgav os til at sælge investeringerne hurtigst muligt, og tage det tab, der nu var oppe på over 300.000,-.

Da vi skulle udfylde risikoprofil, fik vi at vide, at hvis ikke profilen kom til at passe til vores investeringer, var de nødsaget til at tvangssælge dem. Til truslerne om tvangssalg sagde jeg til ham, at jeg nu kun kunne udfylde de pågældende spørgsmål i profilen efter som udviklingen var nu, i form af et stort tab, som efter den gamle rådgivers oplysninger, aldrig kunne forekomme.

Få dage efter vi havde udfyldt profilen, som jeg ellers havde sagt til rådgiveren ikke kunne blive den samme, som hvis vi havde udfyldt den da loven trådte i kraft, da jeg nu var nødt til at afkrydse profilen således at de ikke havde mulighed for at tvangssælge, trak direktøren fra den gamle bankafdeling alle vores bankkonti, og alt hvad vi ellers lige havde overflyttet til den nye afdeling, tilbage til den gamle bank, helt uden vores accept, og kunne nu glædeligt overbringe den nyhed, at han nu også havde fået den risikoprofil, som de aldrig selv havde lavet. Samtidig kunne direktøren fortælle mig, at han på den måde havde fået os placeret i mellemrisikogruppen i risikoprofilen. Så sådan gør man bare det.

Så konklusionen er nu den, at når man i banken aldrig har lavet den lovpligtige profil helt bevidst, fordi man godt ved at investeringerne, man har lokket på kunden, ikke stemmer overens med den risikogruppe man tilhører, nemlig for vores vedkommende, lav risiko, så laver man den bare når kunden allerede har klaget og videregivet sagen til advokat, og samtidig truer kunden med tvangssalg af de investeringer det omhandler, og på den måde får kunden til at udfylde profilen, således at tvangssalg undgås.

Vi er nu havnet i den situation, at efter at sagen blev overgivet til advokat, for over et år siden, er vi faktisk ikke kommet længere med banken.

For selv om banken nu har erkendt, at jeg skal placeres i risikogruppe lav, og investeringerne som man har solgt til os, indeholder over 75 % højrisiko investeringer, er det stadig ikke lykkedes at indgå et forlig, der dækker det tab, som vi har fået. Samtidig har banken gennem hele forløbet bevidst, hver gang de er blevet truet med at vi ville indgive sagen til Pengeintstitutternes

Ankenævn, igen givet udtryk for forhandlingsvillighed, for på den måde ar trække sagen lidt igen. Det har så betydet, at advokat og revisorregninger er løbet op i over 30.000,-.

Vi har nu sendt en klage til Ankenævnet, og har orienteret bankdirektøren om dette, men det har heller ikke nogen effekt for, som han siger, er det jo kun meget få der får medhold, og selv om jeg får, har de jo som bank, ikke engang pligt til at indordne sig efter deres afgørelse.

Jeg håber, at man efter at have læst dette brev, forstår den situation, som bankerne helt uden at blinke med et øje, sætter private kunder i. Helt uden respekt for lov og regler, og for de omkostninger det giver, for en familie der i forvejen ligger ned, pga. min situation.

Der er noget der for mig tyder på, at bankerne har mistet al respekt, fordi man godt ved at der bliver holdt hånd over dem, og så er man åbenbart ligeglad med de enorme menneskelige omkostninger det påfører den enkelte og dennes familie.

Sagen er nu overgivet til Pengeinstitutternes Ankenævn, og samtidig vil jeg indgive en klage til Finanstilsynet, for på den måde at få ansvarliggjort den pågældende rådgiver for at lokke os til køb af risikofyldte investeringer, som vi aldrig har bedt om og for helt bevidst at undlade at udfærdige risikoprofil på mig.
